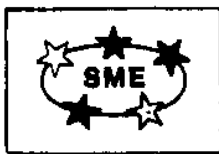

Algemeen
Surinaams Islamitisch Maandblad

DE WAARHEID
AL-HAQ

4e Jaargang
 N°. 46
 JULI
 1975

Opgericht 16 okt. 1971
 Oprichter en
 Coördinerend Redakteur
MR. BAS'AFAT AHMAD ALI
 Wilhelminastr. 1, tel. 74894
 Paramaribo-P.O.B. 1759
 Suriname

Rubrieksredacteuren

E.A. GHAFOR KHAN, A. MAHMOOD
 MAULANA G.A. BASHIR, H.A.
 MAULANA AL-HADJ B. JAGGOE,
 J.M. DRAGMAN M.A. GULZAR,
 A. NATAPRAWIRA, AL-HADJ
 T. AHMAD ALI, MOH. S. SEWPERSAD,
 A. ATAPELLAI

Techn. fotoredactie

A. GHAFOR KHAN, M.A. KHUDABUX

Eindredactie

A. MAHMOOD

Distributie en fin. adm.

M.A. ISHAAK

Mahonylaan no. 48 ben. Paramaribo

Vaste medewerkers

PROF. DR. R. ALI,
 PROF. DR. M.H. KARAMAT ALI
 DR. K. GHAFOR KHAN
 IR.N. ATAPELLAI

Kopij en verantw. v/d inhoud

De auteurs c.q. schrijvers dragen de volle verantwoordelijkheid van hun artikelen. Het redaktielid E.A. Ghafoerkhan draagt de verantwoordelijkheid v.d. redactionele artikelen. De auteursrechten zijn voorbehouden aan de uitgever.

ABONNEMENTEN.

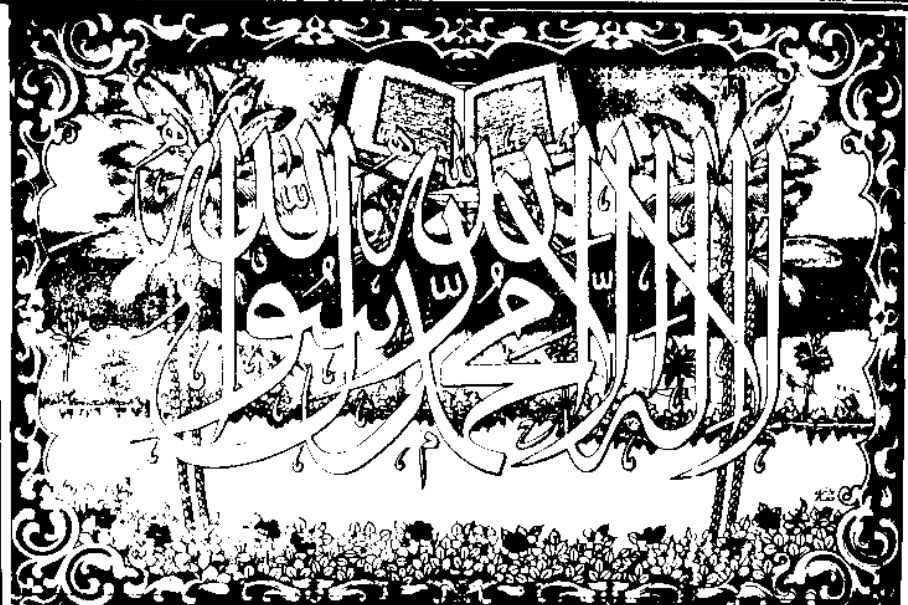
Prijs per jaar Sf. 10. —
 Losse nummer Sf. 1. —

BANK

Sur. Bank, rek. nr.: 11.18.730

Verkrijgbaar

Boekhandels C.K.C. en Varekamp,
 Imperial Store Maagdenstraat 3
 Sandra Store, Z.v. hovenbrugstr. 152,
 S.I.N., Nierkerkstraat. 87 II
 Amsterdam-Nederland

Surinaamse Islamitische Uitgeverij
HET INSTITUUT VOOR
ISLAMITISCHE STUDIES EN PUBLICATIES
 Paramaribo-Suriname P.O.B. 1759

"Mohammad is niet de vader van een uwer mannen, maar de boodschapper van ALLAH en het ZEGEL der profeten".	H. Qoraan 33:40	مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ
--	-----------------------	---

INHOUD

Blz.

1. Godswetten zijn universeel. Daarom moet elke Godsdienst door een ieder gerespecteerd worden (door. A. Ataollah); 2
2. Natievorming in Suriname, Islamitisch bezien (door Mr.B.Ahmad Ali); 6
3. Is Islam de Godsdienst van liefde? (door M.A. Gulzar); 9
4. Het Soefisme (door A. Mahmood); 11
5. De dood van Jezus, Christelijk bezien 12
6. De geboorte van Jezus in het licht van de Heilige Qoran, (door A. Nataprawira) 13
7. Korte Berichten en Commentaren 17

**GODS WETTEN ZIJN UNIVERSEEL
DAAROM MOET ELKE GODSDIENST DOOR EEN
IEDER GERESPECTEERD WORDEN.**

(door: A. Ataoellah)

Geachte Lezers

De Heilige Koran legt er keer op keer de nadruk op het feit dat de Islaam geen nieuwe godsdienst is. Het is dezelfde godsdienst als van Adam, Noach, Abraham, Raam Chandar, Krishne, Gautema Boeddha en ga maar zo door. Alle profeten Gods hebben een en dezelfde godsdienst aan de mensheid gebracht n.l. de Islaam, zij het in delen en op verschillende plaatsen en tijden.

De vorige profeten verschenen in een tijd waarin de communicatie zeer moeilijk was om niet te spreken van het feit dat het praktisch onmogelijk was. Zowel de natuurlijke barrières (zoals de Bergketens, rivieren en zeeën) als de kunstmatig geschapen hindernissen (zoals de taalverschillen, gewoonten en gebruiken onder elk volk) in het verleden, hebben het onderling contact tussen de verschillende volkeren onmogelijk gemaakt. Vandaar dat in die goede oude tijd God de mensheid naar die omstandigheden, waarin zij leefden leiding gaf, door boodschappers voor elk volk afzonderlijk te zenden. Elk volk in die tijd moest zelf zijn levensmiddelen produceren om in zijn levensbehoeften te kunnen voorzien en moest zich daarbij aanpas-

sen aan de omstandigheden en de mogelijkheden, die moeder de natuur hen verschaftte.

De mens van loentertijd was meer dan ooit op de natuur aangewezen.

Vandaar dat de Goddelijke wetten, ondanks het feit dat zij universeel zijn, toch moesten worden aangepast aan de leefomstandigheden dier volkeren. Voor deze aanpassing zorgde dan de Goddelijke heerser, de Gezant Gods, Boodschapper, Rishie, Moenie, Profeet, Boeddha, nabie of Rasoel van dat volk in zijn tijd.

1. OORZAAK DER HEDENDAAGSE VERSCHILLEN TUSSEN DE RELIGIES.

Dat wij thans ogenschijnlijk grote verschillen tussen de verschillende religieën constateren komt door het feit, dat men in de loop der tijden, deze godsdiensten zelf is gaan aanpassen, uitbouwen of vervalsen, waarbij in ieder geval geen enkele boodschapper van God enig deel heeft gehad. Hadden de aanpassingen van de laatste tijd in de verschillende religieën door middel van profeten plaatsgevonden, dan zouden wij helemaal geen verschillen kunnen zien. Ze zouden allen een en hetzelfde beeld vertonen. Trouwens het kan ook niet anders, want alle profeten ontvangen hun leiding, boodschap, van een en dezelfde God.

2. DE WERELD RIJP VOOR EEN UNIVERSELE LERAAR.

Toen eenmaal de dageraad was aangebroken en elk volk zichzelf uit zijn isolement begon te verlossen, ingevolge de wet der goddelijke voorbeschikking, de Taktier, toen was de tijd rijp om de Goddelijke boodschap, die altijd universeel was geweest voor de laatste keer aan te passen aan de gewijzigde omstandigheden op aarde.

3. DE UNIVERSELE PROFEET EN DE UNIVERSELE GODSDIENST.

Zo zien wij dat omstreeks het jaar 600 na Chr. de intermenselijke verhoudingen of beter gezegd, het contact tussen de verschillende volkeren of de mogelijkheden daartoe, zodanig waren verbeterd of veranderd, dat God ingevolge zijn wet der voorbeschikking, de taktier, de Internationale Profeet zond met dezelfde universele boodschap, bestemd voor elk volk en aangepast aan de totale behoeften der mensheid gedurende de resterende periode van haar bestaan hier op aarde. Deze universele Boodschapper was dan de Heilige Profeet Mohammad (sollal laho alaihe wa sallam).

4. DE NATIONALE PROFETEN IN H. KORAAAN VERMELD.

Voor hem zijn er verschillende nationale profeten onder verschillende benamingen en onder alle volkeren der aarde verschenen, waarvan een aantal in de Heilige Koraan bij name zijn vermeld, terwijl een ander aantal niet bij name zijn genoemd, zoals U uit de hiervolgende vers (ayat) van de Heilige Koraan kunt zien.

„Voor elk volk is er een boodschapper. Wanneer daarom hun boodschapper komt wordt er met rechtvaardigheid onder hen geoordeeld en hen wordt geen onrecht aangedaan” (zie Hfdst. 10 : 47).

5. KORTE SAMENVATTING DER (ENKELE) OVEREENKOMENDE WETTEN.

Om de lezers een indruk te geven van de universele boodschap van de Koraan, het door middel van universele boodschapper Mohammad (s.a.w.) aan de mensheid geopenbaard Woord Gods in de letterlijke betekenis van het woord, zullen wij hier een vergelijkend overzicht geven van bepaalde (enkele) universele wetten Gods, zoals die in de vroegere geschriften (voorzover ze nog bewaard zijn gebleven) heden ten dage vermeld staan. Wij zullen hierbij slechts twee Godsdiensten in beschouwing nemen en die vergelijken met de Islam, zoals die door de Heilige Profeet Mohammad aan de mensheid in de vervolmaakte vorm werd gebracht en vastgelegd in de Heilige Koraan.

Het gaat hierbij om het Hindoeïsme (uit de Sanskrietische godsdiensten), het Christendom (uit de semietische godsdiensten) en de Islam.

a. Over het huwelijk.

Ten aanzien van het aantal vrouwen, die een man mag huwen was in het Christendom niet gelimiteerd. Dit werd later wel gedaan door de Apostelen van Jezus, waarbij het aantal werd beperkt van een tot nul.

In het Hindoeïsme schijnt het ook niet beperkt te zijn geweest. De Manoe Smiertie echter heeft een limiet gesteld van 4. Thans is het beperkt tot een. De Islam heeft het maximum aantal beperkt gehouden tot 4, naar omstandigheden, doch een is beter en aanbevolen.

b. Over het verbod van varkensvlees.

Ten aanzien van het nuttigen van varkensvlees had het Christendom oorspronkelijk verboden, doch dit werd later door de apostelen wel toegestaan.

In het Hindoeïsme is het nuttigen van varkensvlees ook verboden volgens „Manoe smiertie”. In de Islam is het ontegenzeggelijk eveneens verboden.

c. Over het nuttigen van rundvlees.

Het nuttigen van het vlees van herkauwers (waar-

onder ook runderen vallen) is toegestaan in het Christendom.

In het Hindoeïsme is het ook toegestaan geweest. (zie Manoe Smiertie), doch door de asceten is het in de loop der tijden afgeschaft, nadat volgens hen proefondervindelijk was aangetoond, dat het nuttigen van vlees over het algemeen hinderlijk was voor de geestelijke verheffing van de mens.

In de Islam is het nuttigen van runderen eveneens toegestaan.

d. Over de rituele slachting.

Ten aanzien van de manier waarop een dier geslacht moet worden is in het oorspronkelijke Christendom een ritueel vastgesteld geweest, doch in de loop der eeuwen is het verdwenen.

Het Hindoeïsme heeft het slachten van dieren ook aan een ritueel gebonden, wil het vlees ten minste voor consumptie geschikt zijn. In de Islam is eveneens de rituele slachting der dieren voorgeschreven.

Al deze drie riten komen overeen.

6. DE TEKSTEN UIT DE HEILIGE GESCHRIFTEN.

Om U te laten zien dat de hierboven aangehaalde universele goddelijke wetten inderdaad in de

verschillen de heilige geschriften der hier vermelde godsdiensten voorkomen, zullen wij hieronder de bronnen aanhalen en de daar voorkomende tekst voor U citeren, opdat U het zelf kunt oordelen en inzien, dat het nuttig en noodzakelijk is om elkaars godsdienst te respecteren. Want hoe het ook zij al deze godsdiensten komen oorspronkelijk toch van een en dezelfde God.

a. Ten aanzien van polygamie.

De Bijbel.

„En hij (Salomon) heeft als vrouwen gehad 700 vorstinnen en 300 bijvrouwen” (zie Koningen 11 : 3).

Van Davie staat ook vast dat hij + 100 vrouwen heeft gehad.

Deze handelwijze werd afgeschaft door de apostelen van Jezus (het wel niet door Jezus zelf).

„Een opziener moet dan zijn: onbesproken, de man van een vrouw er z.” (zie Timotheus 3 : 2).

„Een vrouw is gebonden zolang haar man leeft, maar indien haar man is ontslapen is zij vrij om te trouwen met wie zij wil, mits in den Here” (Corinthiers 7 : 39).

„Het is goed voor een mens om niet aan een vrouw verbonden te zijn, maar met het oog op de gevallen van hoererie moet een ieder zijn eigen vrouw hebben „Maar tot de ongehuwden en weduwen zeg ik: Het is goed voor hen, indien zij blijven zoals ik, indien zij zich echter niet kunnen beheersen, laten zij dan trouwen” (zie corinthier 7 : 1 - 9).

Manoe Smiertie:

„Het is toegestaan, dat een soedra slechts met een soedra vrouw trouwt; een Vaisa met een vrouw uit zijn eigen kaste en een uit de soedra kaste; een tjhatrie met een uit zijn eigen kaste, een uit de Vaisa kaste en een uit de soedra kaste; een Brahman met een uit zijn eigen kaste, een uit de Tjhatrie kaste, een uit de Vaisa kaste en een uit de soedra kaste”. (zie Manoe Smiertie 3 : 13; Laws of Manoe blz. 77).

Heden ten dage zien wij dat deze wet niet meer geldt. Hoe, wanneer of waar het afgeschaft werd konden wij niet achterhalen.

De Heilige Koraan.

„En wanneer gij ducht niet rechtmatig te zullen zijn ten aanzien van de wezen, huwt dan wat U aanstaat van de vrouwen een tweetal, een drietal of een viertal. Doch indien gij ducht niet billijk te zijn, dan eene. Dat is voor U de beste weg om onrechtmatigheid te voorkomen” (zie hfdst. 4 : 3).

b. Ten aanzien van het verbod van varkensvlees.

De Bijbel.

„Ook het zwijn (is voor U verboden) want het

heeft wel gespleten hoeven, maar heeft geen herkauwen voedsel. Het is voor U verboden. Niets van hun vlees moogt gij eten en hun kadavers moogt gij niet aanraken”. (zie Deut. 14 : 8).

Dit verbod werd door de apostelen van Jezus opgeheven. Hierbij beroept men zich op het volgende:

„Ik was in de stad Joppe en zag in zinsverrukking een gezicht:

Een voorwerp daalde neder in de vorm van een groot laken, dat aan de vier hoeken uit de hemel neergelaten werd en het kwam vlak bij mij. Toen ik er scherp naar keek, zag ik de viervoetige dieren der aarde, de wilde en kruipende dieren en de vogelen des hemels en ik hoorde een stem tot mij zeggen: Sta op Petrus, slacht en eet. Maar ik zeide: Geenszins Heere, want nog nooit is iets, dat onheilig of onrein was in mijn mond gekomen.

Maar ten tweede male antwoordde mij de stem uit de hemel: Wat God rein verklaard heeft moogt gij niet onheilig houden”. (zie Handelingen 11 : 5).

Manoe Smiertie:

„Laat men vermijden: het vlees van de ooievaar, de raaf, de Khangaritaka, dieren die vis eten, het varken enz.” (zie Manoe Smiertie 5 : 14; Laws of Manoe blz. 171).

De Heilige Koraan.

„Hij heeft voor U verboden verklaard, het verstorvenen, bloed, zwijnenvlees en wat geslacht is met een aanroep, die niet tot Allah was” (zie Koraan 2 : 173).

c. Ten aanzien van het nuttigen van het vlees van herkauwende dieren.

De Bijbel.

„Dit is het soort gedierte, dat gij moogt eten, de stier, een dier uit de kudde der schapen en een dier uit de kudde der geiten” (zie Deut 14 : 4).

Manoe Smiertie.

„.....de leguaan, de Rhinoceros, het schuldpad en de haas zijn tot de eetbare dieren verklaard, net als die huisdieren die slechts aan een kaak tanden hebben (de herkauwers dus), behalve de kameel”. (zie Manoe Smiertie 5 : 18, Laws of Manoe blz. 172).

Deze toestemming werd later ingetrokken door de asceten. Wij citeren voor U het volgende uit CITA Parw 1jan.

„De vroegere Rishies aten vlees doch heden ten dage eten wij het niet. Dit wil helemaal niet zeggen, dat wij van daag aan de dag beter dan hen zijn geworden (of vromer zijn dan de vroegere rishies). De vruchten (de voordelen) van hun ondervinding hebben wij zonder enige moei-

te gekregen. Wij moeten deze wetenschap verder ontwikkelen en moeten experimenteren om zelfs het gebruik van melk te vermijden". (zie Gita Parwatjan blz. 272 - 273).

De Heilige Koraan.

„Eet van wat Allah U als levensonderhoud gegeven heeft.....van de kamelen en van de runderen". (zie hfdst. 6 : 142 en 144).

d. Over de rituele slachting der dieren.

Het Christendom.

„Het dier wordt eerst in de noodzakelijke rugligging gebracht, waarna het wordt geslacht. De slachtsnede moet plaatsvinden door met een vlijmscherp mes, dat onder geen enkele voorwaarde schaarlijk mag zijn, in een snede zonder onderbreking en zonder het mes heen en weer te bewegen, de hals tot de nekwerfels te doorsnijden.

De Rabbie let erop dat het slachten (sjechten) volgens voorschrift geschiedt (zie de wereld van het Joodse geloof blz. 44). Dit ritueel gold in het vroegere Christendom, doch heden ten dage is het spoorloos verdwenen.

Manoe Smiertie.

„Men mag het vlees eten indien het (bij het slachten) gesprenkeld werd met water, terwijl men de mantras erover reciteerde....."

„Men moet angstvallig vermijden..... het vlees waarover (bij het slachten) geen water werd gesprenkeld, terwijl men de Heilige tekst (de mantras) erover reciteerde (zie Manoe Smiertie 5 : 7 en 27); Laws of Manoe blz. 170 en 173).

De Heilige Koraan.

„En hij heeft voor U verboden verklaarden dat waarover (bij het slachten) een ander dan Allah is aangeroepen" (zie Hfdst. 16 : 115).

De rituele slachting (in het kort) geschiedt zoals hierboven omschreven met enkele kleine verschillen door tijdens het slachten het volgende driemaal te reciteren en de slachtsnede met water te overgieten, n.l. Bismillaahe Allaho Akbar. (zie Tartiebus Solaat blz. 27. Soennie publicatie):

(en de vijf zuilen van de Islaam blz. 36. Al Haq publicatie).

SLOT.

Tot zover dan deze heel korte en beknopte verhandeling over enkele punten van overeenkomst tussen de drie grote godsdiensten, die in Suriname worden beleden n.l. het Christendom, het Hindoeïsme en de Islaam.

Onze bedoeling met deze publikatie is slechts om een

steentje bij te dragen tot de harmonische ontwikkeling van ons zeer geliefd land Suriname. Door te wijzen op de overeenkomstige leerstellingen, dunkt ons, dat wij ze ter tot een goede verstandhouding tussen de verschillende religies kunnen geraken. Een ieder is vrij zijn godsdienst te belijden en uit te dragen, te prediken, anderen tot zijn godsdienst te bekeren, doch het is ten enenmale ongeoorloofd om andermans godsdienst te verguizen en op een ongeoorloofde manier te becritiseren.

Wij willen hierbij een waarschuwend geluid laten horen aan een zekere Hannoe, die naar wij vernemen, er een werk van maakt om dagelijks via Rapar andere godsdiensten neer te halen en het Christendom op te hemelen om zodoende andersdenkenden tot het Christendom te bekeren. Wij vragen ons of in het Christendom zelve dergelijke praktijken van de heer Hannoe wel geoorloofd zijn. Als men hem geen halt kan toeroepen van de kant der Christenen, dan zal

aan tegenaanval op het Christendom als geheel ook niet uitblijven. Want wie wind zaait zal storm oogsten. De heer Hannoe dient zich te realiseren, dat precies zoals hij het Christendom lief heeft, anderen ook de hunne lief hebben en ook graag anderen tot hun geloof willen bekeren en dit niet doen ten koste van alles. Want als anderen het Christendom zouden aanvallen, dan denken wij niet, dat de heer Hannoe en de zijnen in staat zullen zijn om het te verdedigen. Wij willen het voor dit keer hierbij laten en hopen van harte dat wij hierdoor een steentje hebben bijgedragen tot het scheppen van een betere en broederlijke sfeer tussen de verschillende rassen en geloofsgroepen (godsdiensten) waarmee ons geliefd land Suriname gezegend is.

Amien.
A. Ataollah.

NATIEVORMING IN SURINAME

„ISLAMITISCH BEZIEN”

(door: Mr. B. AHMAD ALI)

DE SURINAAMSE SAMENLEVING

De konstellatie van de Surinaamse samenleving is onder ieder bekend. De beste omschrijving voor ons land zou ook kunnen zijn: „HET LAND VAN DE VERENIGDE NATIES”

Een natie waarin vertegenwoordigd zijn: Creolen, Hindostanen, Javanen, Chinezen, Europeanen, Joden, enz., enz. Een natie waarin vertegenwoordigd zijn niet minder dan drie grote wereldgodsdiensten: het Christendom, de Islam, het Hindoeïsme. Hiermede inherent een diversiteit in taal en cultuur. Alleen maar kenmerken van „verscheidenheid”.

Maar een eminente importantie is om te weten: waar die draad ligt, die ons bindt tot een natie; waar ligt de kracht, die ons bindt tot een natie. Hoe dan ook; dit bindveefsel is er. Alleen is dit in zeer beperkte mate aanwezig; ik denk bijvoorbeeld aan ons burgerschap; ik denk ook bijvoorbeeld aan onze gehoorzaamheid aan het uniforme Surinaamse recht, enz. Om deze nog smalle en zwakke basis te verbreden en te versterken, geloof ik, dat wij het beste uit kunnen gaan van de godsdienst.

DE KRACHT VAN DE GODSDIENST.

Veelal vergeet men, zoniet dan, onderschat men de kracht van de godsdienst en zijn gunstige invloed op

de mensheid. Een blik op de menselijke geschiedenis laat echter zien dat de godsdienst de „uiterste kracht” heeft gehad in de ontwikkeling van de mensheid tot zijn huidige vorm. Dat alles wat goed en edel is in de mens geïnspireerd is door het vertrouwen in God; een „waarheid” waaraan zelfs een atheïst niet zou twijfelen.

Een Abraham, een Jezus Christus, een Mozes, een Krishna, een Boeddha, een Mohammed heeft ieder op zijn beurt hoedanigheid de gehele geschiedenis van de menselijke levensloop veranderd en verbief het van de rand van ondergang tot een hoog moreel niveau. De morele en de ethische ontwikkeling van de mens tot zijn huidige vorm is, indien het aan een oorzaak te danken is, te danken aan de godsdienst.

DE PLAATS VAN DE “ISLAM” TEMIDDE VAN DE GROTE WERELDGODSDIENSTEN

Dat de Islam de laatste en universele godsdienst is, weet u al. Het meest karakteristieke van deze godsdienst is, dat het van zijn volgelingen eist te geloven dat alle voorafgaande grote wereldgodsdiensten in de wereld geopenbaard zijn door God. Het is een fundamenteel principe van de Islam dat een Moslim moet geloven in alle profeten die vóór de Heilige Profet Mohammed geweest zijn. Een Moslim is iemand die gelooft in de Heilige Boeken en

Profeten van alle godsdiensten, welke door God geopenbaard zijn en gezonden zijn.

BROEDERSCHAP.

Gaan wij een stapje verder en brengen wij de Islam in verband met mens en maatschappij dan zien wij dat de Islam ook een verenigende kracht heeft en een basis heeft gelegd van broederschap, waarbij elk onderscheid van kleur, ras, land, taal en zelfs die van rang onbekend is. En dit kenmerkt niet alleen de gelijkheid van menselijke Burger- en Politieke rechten maar ook die van hun geestelijke rechten.

Het ligt niet in mijn bedoeling al de 5 zuilen van de Islam expliciet te behandelen. Wel wil ik aan de hand hiervan een aantal vraagstukken belichten.

HET RASSENVRAAGSTUK

Zoals reeds opgemerkt heeft de Islam hiervoor de basis gelegd van gelijkheid en broederschap.

Ten eerste tekent dit het sterkst af in de moskee, die het feitelijke middelpunt van het Moslimse leven inneemt. Een van de redenen waarom het gebed (Namaaz) verplicht is gesteld, is omdat deze evenzeer bedoeld is als een nivellering van alle verschillen in rang, kleur en nationaliteit. De ruimte van de moskee biedt de Moslim gelegenheid elkaar te ontmoeten op basis van gelijkheid en ware broederschap, allen in een rij staande, geen verschil kennende in rijk en arm, groot en klein, kleur en rang, terwijl zij de leiding van een man, de imaam, volgen.

Ten tweede wordt deze basis van gelijkheid en broederschap effectiever gerealiseerd in de vastenmaand (Ramzaan). De verschijning van de maan in de maand Ramzaan is een teken voor een massale beweging ten opzichte van de gelijkheid en broederschap die niet gelimiteerd blijft tot een omgeving, zelfs niet tot een land, maar het betreft de gehele Moslimse wereld.

Ten derde, hoezeer het principe van gelijkheid en broederschap de Moslim ter harte gaat moge ook blijken uit de op de Moslim gelegde plicht om de pelgrimstocht (Hadj) naar Mekka te maken. Deze instelling heeft een enorme grote invloed op de nivellering van alle verschillen tussen ras, kleur en rang. Niet alleen mensen van alle rassen en alle landen ontmoeten elkaar voor het Heilige Huis van God in Mekka als Zijn dienaars en als leden van een Godsfamilie in een reusachtige stroom, maar allen zijn in één soort kleding gekleed; allen bewegen zich in één richting en allen spreken dezelfde woorden. Dus moet iedere Moslim eens in zijn leven door deze

„smalle poort van gelijkheid” gaan die leidt tot een wijde broederschap.

Behoorde de pelgrinstocht naar Mekka een jaar of vijf geleden tot de hoge uitzondering voor de Surinaamse Moslims, tegenwoordig chartert men een heel vliegtuig om deze nobele reis naar Mekka te kunnen maken.

HET SOCIALE ASPEKT

Ook het sociale karakter blijkt al voldoende uit het voorgaande. Uch het sociale karakter van het Islamitische geloof vindt in de eerste plaats haar grondslag in het principe van „armenbelasting” (Zakaat). Dat evenals het gebed orde en regelmaat kent, zodat zij van blijvend karakter draagt. De Islam maakt liefdadigheid bindend en verplicht voor allen die het Moslim geloof aannemen. Hier hebben wij een broederschap, waartoe de rijken niet toetreden kunnen, tenzij zij bereid zijn een deel van hun vermogen af te staan aan de arme leden. In de praktijk komt dit het duidelijkst naar voren op de twee grote jaarlijkse Islamitische feesten: Id-ul-Fitr (aan het einde van de vastenmaand) en Id-ul-Adha (het offerfeest), ter gelegenheid waarvan de rijken naar verhouding van hun vermogen geld en andere middelen beschikbaar stellen voor het „Zakaat-fonds”, waardoor het de gemeente enigszins

mogelijk wordt haar behoeftige leden: de armen, de weduwen en wezen, in hun onderhoud te voorzien.

Wel nu, wij hebben gezien welke plaats de Moslims in de Surinaamse samenleving innemen; wij hebben verder gezien dat de Islam de Moslim verplicht om te geloven in alle Profeten en Heilige Boeken van alle door God geopenbaarde godsdiensten; wij hebben ook gezien hoe de Islam op basis van gelijkheid en broederschap de raciale en sociale verhoudingen waarborgt; daarom rest het wij niets anders dan hieraan met stellige overtuiging de gelukkige konklusie te verbinden: „dat de Islam degelijk in staat is het zijne bij te dragen die leiden zal tot stimulering en bevordering van de door ons allen zeer begeerde „eenwording” van de Surinaamse samenleving”. Een eenwording ondanks de verscheidenheid. Een eenwording ondanks de onderlinge verschillen.

Een ideaal uitgangspunt om de natievorming in Suriname te bevorderen, dacht ik.

(Televisierede d.d. 2-6-1975 gehouden door
Mr. B. Ahmad Ali)

IS ISLAM DE GODSDIENST VAN LIEFDE?

(door: M.A. GULZAR)

Er is vaak geïnsinueerd, dat de Islam al die onbaatzuchtige gevoelens en menslievende beginselen, zo noodzakelijk om een godsdienst van liefde te vormen, mist. Ik geloof, dat deze bewering uit gebrek aan kennis voortspuit. In dit artikel willen wij trachten aan te tonen, dat de Islam wel de godsdienst van liefde is.

De godsdienst van liefde moet beginnen met de liefde van de mens voor God. Het Heilige Boek van de Islam, de Koran, maakt dit de wezenlijke grondslag van de Islam en leert tevens dat die sterker moet zijn dan alle andere liefde en vriendschap. Liefde voor God is het hoofd- en het telkens voorkomende thema van ieder godsdienst en toch tasten wij in het duister zangende de kwestie, hoe aan onze liefde uiting te geven. Wij zijn geen antropomorfisten en ook is onze God niet onderhevig aan menselijke hartstochten. Hij is verheven boven aanbidding op de wijze als men zijn liefje aanbidt. Sommigen zeggen, dat onze liefde voor Allah onze absolute onderwerping aan Hem betekent, hetgeen de betekenis van de Islam is. Maar toch is dat nog een abstract idee en als zodanig zijn wij voorzover het de praktijk betreft geen haar wijzer door geworden. De heilige Profeet Mohammad echter heeft ons een praktische wenk gegeven. Hij zegt namelijk: „Mint Zijn schepselen, indien gij uw God wenst te beminnen.” Hier is een boodschap van vrede, de vrede, die wij hard nodig hebben en toch ligt zij nog ver weg, ondanks al onze pogingen. De zo begeerde vrede kunnen wij evenwel wel bereiken, als we maar overeenkomstig deze wenk kunnen handelen. Ongelukkig gaat onze liefde in de regel niet verder aan onze deuren. En wanneer zij toch haar gewone grenzen overschrijdt, wordt zij in dit geval vaak beteugeld door een bekrompen racisme, godsdienstig fanatisme, politieke overtuiging of wat dies meer zij. Mint anderen zoals gij uw eigen familie bemint, zonder onderscheid van ras, geloof en kleur en gij zijt van het millennium (het duizendjarig Godsrijk) zeker: m.a.w. het Hemelse Koninkrijk zal dan over de wereld heersen.

Kan er een beter en tegelijk een kernachtiger uiteenzetting van de godsdienst van liefde zijn dan die, welke in vorenstaande aanhaling is samengevat. „Indien gij uw God wenst lief te hebben, bemint dan Zijn Schepselen”.

„Wat is Islam?” vroeg eens iemand aan profeet Mohammad. „Eerbied en respect voor de geboden van God en erbarming over Zijn schepselen,” luidde het antwoord, dat Liefde voor God en liefde voor de mens in haar praktische gedaante inhoudt.

Liefde is niet een uiting met woorden en ook niet de

dwaze verliefdheid van een hartstochtelijk hart, doch zij is een verheven emotie en een edele hartstocht. Zij vereist een wereld in daden om haar te verwerkelijken. Liefde voor God kan slechts uitgedrukt worden door de bereidheid van de mens om zijn Schepper te gehoorzamen. Geen andere overweging voor God komen. Onze liefde voor Hem moet alle andere liefde overschaduwen, gelijk de Koran ergens zegt: „Zij, die gelooft, zijn sterker in de liefde voor Allah”.

La ilaha il lallaah d.i. er is geen ander godheid of voorwerp van aanbidding dan Allah, is de allereerste geloofsformule van de Islam, uitdrukken: de liefde voor God in haar hoogste vorm. De rest van de godsdienst, zoals geleerd in de Koran, voorziet zijn gelovigen in de middelen om de „La ilaha il lallaah” praktisch te verwerkelijken.

Liefde echter moet niet worden verward met zachtheid van handelingen, teerhartigheid of met dwaze verliefdheid. Ware liefde voor de mens bestaat in gevoelens en handelingen, die zijn toestand kunnen verbeteren en hem tot zijn hoogste capaciteiten opheffen.

Het doet er niet toe of de middelen, die worden aangewend om de mens op te heffen streng of zacht zijn. De straf voor een overtreder, die de wetten van een samenleving heeft geschonden, is slechts een vorm van liefde, waaraan uiting wordt gegeven door de strafrechter. Liefde voor de meerderheid der enkelingen van een samenleving, zowel ter bescherming van belangen als ter verbetering van de overtreders, maakt het noodzakelijk, dat zij binnen de vier muren van de gevangenis worden opgesloten, waarin zij naar verwachting niet in de verzoeking kunnen worden gebracht te bezwijken voor hun kwade neigingen. Ter verduidelijking van onze bedoeling hoeven geen meerdere illustraties te worden gegeven. Het zou een belediging betekenen op het verstand van onze lezers zulks te doen, aangezien de wereld thans genoegzaam vooruitgegaan is om zelfs de noodzakelijkheid van een strijd in te zien tegen degenen, die het algemeen welzijn van het mensdom willen benadelen. Oorlog wordt rechtvaardig, wanneer hij gevoerd wordt in het belang van de liefde voor de mens en voor de liefde voor God. Die zijn schepselen niet door de tirannie van anderen wenst onderdrukt te zien.

Profeet Mohammad kwam vervuld met de heilige Geest en gaf praktische illustraties van: „Hebt uw vijanden lief”. Zonder hem zou deze tekst een dode letter zijn gebleven. Bij profeet Mohammad was liefde geen dwaze sentimentaliteit, doch een waarachtig iets,

het ware zout des levens en de enige factor om het heil van de menselijke samenleving te handhaven. Hij had zijn vijanden, vijanden van het onverzoenlijke type. Gedurende plus minus dertien jaren bleef hij een hulpeloos slachtoffer van verscheiden soorten vervolging. Hij en zijn volgelingen werden aan alle soorten martelingen en onderdrukking onderworpen, die men zich maar denken kan. Toen moest hij zijn geboorteplaats Mekka verlaten en voor zijn leven vluchten naar Medina, 150 mijlen van Mekka gelegen. De vijanden lieten hem ook in zijn toevluchtsoord niet met rust. Hun doel was evenwel hem te doden en de vlam van het Goddelijke Licht uit te doven, dat hij aangestoken had op dat ogenblik in een sombere kamer in Medina flikkerde. De vijanden rukten op om hem aan te vallen, hetgeen de Profeet noodzaakte hen op het slagveld te bestrijden. Degenen, die zich ongunstig over zijn militaire wapenfeiten uitlaten, kunnen wat dat betreft gemakkelijk hun verstand bevredigen door de ligging van de verschillende slagvelden in aanmerking te nemen.

Het eerste gevecht tussen de inwoners van Mekka en de volgelingen van de Profeet had plaats in Badr, een plaats op een afstand van 120 mijlen van Mekka en 30 mijlen van Medina.

De tweede velslag werd geleverd bij Oehoed, gelegen op een afstand van 140 mijlen van Mekka en slechts 10 mijlen van Medina. De derde was het beleg van Medina zelf, toen de Arabische stammen hun machten hadden verzameld om de Profeet te verpletteren. Is het nu moeilijk om er achter te komen, wie aanvallend en wie verdedigend optraden? Niettegenstaande het feit, dat de bondgenoten toen werden verslagen, schiep deze nederlaag nu in het gehele land een oorlogstoestand. Alle stammen stonden nu tegen de Profeet op en het offensief en defensief begonnen thans aan beide zijden tot de dag aanbrak, waarop de inwoners van Mekka de Profeet met tienduizend volgelingen voor de poort van Mekka zagen. De Profeet ging er heen niet met het doel om oorlog te voeren, maar om de bedevaart te volbrengen. Doch, wonder boven wonder, Mekka viel zonder dat er een druppel bloed werd vergoten. Terwijl zijn vijanden hun lot zijndens de overwinnaar afwachtten, bevonden zij, dat hij de edelmoedigste man was, die de wereld ooit had aanschouwd. Niet alleen vergaf hij het hen allen zonder uitzondering, maar ook ontvingen zij op diezelfde dag van de overwinning van hem vele gunsten en betrekkingen. Hindah, de beruchte vrouw van Aboe Soe'jaan, wier felle haat voor de Profeet haar had aangezet het hart van Hamza, een oom van de Profeet, die in de slag bij Oehoed sneuvelde, daadwerkelijk op te eten, werd de moeder van de heersende dynastie der Oemajjaden. Aldus werd door

de Profeet „Hebt uw vijanden lief" in de praktijk toegepast. Kan de wereld in haar historie op een ander zodanig merkwaardige gebeurtenis wijzen?

Wij beminnen degenen, die tot onze familie behoren en betonen onze vrienden onze genegenheid. Dezelfde gevoelens kunnen wij echter niet koesteren jegens hen, die buiten de grenzen van zulke banden staan. Daarom verklaarde de Profeet, dat alle inensen leden van een familie zijn. Zij zijn allen gelijke kinderen van God in Wiens oog verschil in kleur en ras van geen waarde is. Hij (God) schenkt ieder menskind de gave en maakt de aarde een gemeenschappelijke verblijfplaats voor elk van hen. Deze waarheden zijn herhaaldelijk op de bladzijden van de Koran en in verscheidene gezegden van de Profeet aan te treffen. De wereld verkeert in een toestand van onrust; overal bloeit verwarring en wat zit achter dat alles? Zekere eenheden van het mensdom denken, dat zij hoger staan dan anderen. Zij gunnen anderen niet dezelfde voorrechten, die zij voor zichzelf verdienen. Dit zit achter het gehele kwaad. Dit is geen godsdienst, het is atheïsme, het is laag materialisme.

Doe anderen wel, leef voor anderen en uw stabiliteit in de wereld is verzekerd. Dit is de beste manier, waarop men zijn medemensen kan liefhebben. „Bemint Zijn Schepping, indien gij uw God wenst te beminnen”.

Vrede zij met U allen!

Het Soefisme

(door: A. MAHMOOD)

(vervolg A.H. 43/44)

"Voorzeker, zij die zeggen: „Onze Heer is ALLAH en daarin standvastig blijven, op hen zullen de Engelen nederdalen zeggende: Vreest niet, noch treurt, maar verheugt u over het PARADIJS dat u wordt beloofd." (H. QORAAN, hfdst. 41:30).....

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا
تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَكْفُرُوا
لَا تَخْزَوْنَ وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ
تُوعَدُونَ ۝

Er zijn enkele Geestelijke Zielen, die in hun leven de ondervinding hebben gehad, dat zij door een Engel werden geholpen of gewaarschuwd. Zulke zielen hebben de draad, welke zij uit de Engelenhemel meebrachten, ongebroken behouden; zij mogen zich daarvan bewust zijn of niet, maar er is een telegrafische draad die hun zielen verbindt met de zielen der Engelen en zij zijn zich ervan bewust met de Engelen in verbinding te hebben gestaan.

Er is nog een ander aanzicht van het contact met de Engelen en dat is op het ogenblik van de overgang (de dood) van de mens. Velen hebben de doodsengel (Malakul-maut) gezien, maar op hetzelfde ogenblik, dat de roepstem van de dood komt, hebben enkelen hem in menselijke gedaante gezien (H.QORAAN, hfdst. 16:28-32; hfdst. 32:11). Enkelen hebben hem niet gezien, maar hebben hem horen spreken. De reden hiervan is, dat er enkele zielen zijn, die reeds verdwenen zijn van de aarde hoewel de adem nog de ziel met het lichaam verbonden houdt en zulke zielen ervaren de Engelenhemel, terwijl zij nog op aarde zijn in het uur van hun sterven. Zij zien Engelen gekleed in de gedaante van mensen en horen de woorden van de Engelen in hun eigen taal (zie H.QORAAN, hfdst. 4:97). De reden hiervan is dat het nodig is voor een mens, die op aarde heeft geleefd, om een wezen uit de hogere werelden in aardse gewaden te kleden en eenvoudig de taal van de hogere sferen in zijn eigen woorden te vertolken. Zo sprak b.v. de Aartsengel GABRIEL (DJIBRAIL) tot de Profeet MOZES in het "HEBREEUWS" en tot de Profeet MOHAMMED in het "ARABISCH". Men zou kunnen vragen: „Wat was nu de eigenlijke taal van de Engel GABRIEL; Arabisch of Hebreeuws?“. De taal van de Aartsengel GABRIEL was Arabisch noch Hebreeuws; zijn taal was: "DE TAAL DER ZIEL" en de Ziel verstaat "de Taal der Ziel".

De Engelsferen, de hoogste hemelen, zijn de sferen van Licht die "NOER" worden genoemd. De stroom van kracht, welke uit de Goddelijke Bron voortkomt: "de Goddelijke Stroom" is "NOEFS" of "ADEM" of het "EGO". Wanneer de Adem het lichaam verlaten heeft, is het Ego verdwenen. De aard van deze stroom, die verspreid als een STRAAL en welke een "levensstroom" is, is om te verzamelen en te scheppen. Het Ego (levensstroom) verzamelt de atomen van de sfeer, waardoor hij heengaat en zodoende neemt het Ego in de Engelenhemel, welke een lichtstralende sfeer is, deze stralende atomen op. De Zielen leven in de Engelen sfeer als een adem. De Ziel is van nature een stroom, welks aard het is zichzelf te wikkelen in alles, waarin het voorbij zal gaan of wat het op haar weg zal ontmoeten. De Ziel neemt tot zich alles wat tot haar komt en daardoor wordt zij anders dan haar oorspronkelijke toestand. In haar inwezenlijk wezen is de Ziel trilling, de Ziel is Adem, Intelligentie en de Essentie van de persoonlijkheid.

De Ziel komt naar de aarde met de Adem en met de Adem keert zij weer terug.

(wordt vervolgd)

....."VREDE ZIJ MET U ALLEN!".....

DE DOOD VAN JEZUS

-CHRISTELIJK BEZIEN-

Pasen is de feestelijke herdenking van een historische gebeurtenis. Een dode die al enige tijd in het graf gelegen had en wiens dood door deskundigen van het gerecht ambsthalf was vastgesteld, stond met een nieuw lichaam uit het graf op. Jezus, die ter verzoening van de zonden der wereld vrijwillig de dood inging, leeft en de dood heeft geen macht meer over Hem. Dit zijn keiharde feiten, waarop God een geheel vernieuwde schepping fundeert. Het opstandingslichaam van Jezus is van die nieuwe schepping de eerste realisatie. Voorlopig is dit begin nog de hemelse sferen opgenomen, maar we verwachten dat zeer binnenkort de opgestane Jezus in zijn nieuwe lichamelijke naar deze aarde zal terugkeren, om het laatste deel van zijn opdracht, de vernieuwing van hemel en aarde te beginnen en te voltooien. Ja, Jezus van Nazareth, Koning der Joden, is door God uit de dood opgewekt en met een nieuw lichaam bekleed en aan Hem is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Hij is de eerste volmaakte mens, eindelijk een mens zoals God de mens bedoeld had. Hij is de Messias, de Knecht van Jahweh die Gods Woord gehoorzaamt en uitvoert. Hij heeft alle macht over dood en oordeel. Hij heeft tevens de macht en de machtiging om zijn onsterfelijkheid op grote schaal onder de mensen uit te delen. Pasen heeft dus niets te maken met het aanblazen van een bijna uitgedoofde goddelijke vonk, die nog in de mens aanwezig zou zijn. Het heeft ook niets te maken met het goede dat nog in de mens aanwezig zou zijn en dat uiteindelijk toch het kwade overwinnen zou. Pasen is heel iets anders. Het is de herdenking van een historisch moment waarin de gangbare orde in de schepping doorbroken werd en aan de vicieuze cirkelgang van geboren worden en sterven, een eind gemaakt werd. Christus heeft de tyrannie van „de macht des doods” verbroken. Met zijn opstanding heeft zich een nieuwe wereldorde ingezet de wereldorde van de herschepping. Als „eerstgeborene uit de dood” leeft Hij nu met een nieuw lichaam. Het karakteristieke van dit lichaam van Christus is, dat het volkomen aan zijn geest onderworpen is, zoals Christus'geest zich altijd volkomen onderworpen heeft aan Gods Geest. Dit is typerend voor de nieuwe wereldorde: de menselijke geest onderwerpt zich vrijwillig en volledig aan Gods Geest. In overeenstemming daarmee wordt dan de materie weer volledig onderworpen aan de menselijke geest en voert derhalve geen zelfstandig bestaan meer. De goede boodschap van Pasen is nu, dat God aan deze opgestane Jezus bevoegdheid en opdracht gegeven heeft, ieder die in Hem gelooft en Hem navolgt, ook in deze nieuwe lichamelijke, in deze nieuwe en volmaakte menselijkheid te doen delen. Deze opgestane Christus is nu de nieuwe maatstaf, waarnaar God alle dingen beoordeelt en waarnaar ook wij alle dingen te beoordelen hebben. Alles wordt nu voortaan van Hem uit en met

betrekking tot Hem gezien. Dit betekent een absolute verlegging van het zwaartepunt vanuit mijzelf en de wereld rondom mij, naar Christus toe. Hij is het nieuwe middelpunt van Gods schepping geworden. Wij behoeven ons Goddank niet meer op onszelf te concentreren en in onze navel te staren, om „ons trillingsgetal in overeenstemming te brengen met Gods trillingsgetal”, zoals we onlangs in een gewichtig, dik boek lezen. (Alleen stond er niet bij wat je moet laten trillen). In plaats van zelfconcentratie en zelfverlossing vraagt God van ons slechts een zich geheel overgeven aan deze Messias, die Hij ons gegeven heeft. En om aan heel de wereld een duidelijk en onweerlegbaar teken van dit Messiaschap te geven, heeft Hij Jezus van Nazareth opgewekt uit de dood en Hem een nieuw en volmaakt, aan de geest gehoorzaamend lichaam gegeven. Als „tweede Adam”, maar als eerste werkelijk aan zijn doel beantwoordende Mens heeft Hij Hem in zijn hemel opgenomen, vanwaar we Hem spoedig terugverwachten, om zijn Koningschap over deze aarde te aanvaarden.

Dat is bijbels Pasen. Sprokkelaar
Uit De West v. 29-3-75.

DE GEBOORTE VAN JEZUS IN HET LICHT VAN DE HEILIGE QORAN

(door: A.NATAPRAWIRA)

„De Messias, de zoon van Maria, is niets meer dan een apostel; inderdaad zijn apostelen voor hem gestorven; en zijn moeder was een waarheidlievende vrouw; zij beiden plachten voedsel te gebruiken;” (H.Qoraan, 5:75).....

„En Wij zonden voor u niets dan mensen, aan wie Wij openbaring zonden; (H.Qoraan, 21:7).....

(vervolg A.H. No. 41)

Een ander punt die wij aan de kafir-makers hiermee trachten voor te leggen is, de geboorte, vaderschap etc. van Jezus in het licht van de Heilige Quran; zoals door Dr. Basjarat Ahmad zijn bewerkt en uitgelegd, en verder laten wij aan de geachte lezers over om zelf een eigen opinie daarover te vormen.

Werd Jezus geboren van een menselijke vader? Schreef Dr. Basjarat Ahmad in zijn inleiding. Hoe eenvoudig het op het eerste gezicht ook moge zijn, toch zijn er zeer weinigen onder de Muslims, zelfs onder de ontwikkelde klasse, die werkelijk de vraag in ernst doen. De doorsnee Muslim ergert zich over elk idee, dat hij werkelijk van een menselijke vader geboren werd. Inderdaad, de vraag zou juist andersom moeten zijn - nl. werd Jezus niet van een menselijke vader geboren? En reden tot ongerustheid en bezorgdheid zou er zijn, indien iemand zei: „Nee! Jezus werd ZONDER vader geboren“ Zoals onze dagelijkse waarneming het ons zal zeggen, is er geen mens, die zonder vader geboren wordt. Het vaderschap is een onmisbaar factor in het proces van alle voortplanting. Het is een wet der Natuur. Waarom dan een uitzondering gemaakt in het geval van Jezus? Wie ook met de theorie naar voren komt, dat Jezus geen vader had, die is verplicht om zijn bewering met bewijzen te staven; want hij dringt ons iets op, dat in strijd is met de algemene wet van de Schepper. Op hem rust de plicht zijn goed recht te bewijzen, of hij moet dat idee op staande voet van zich afzetten. Geen enkel geval kan overal in de wereld als voorbeeld aangevoerd worden, waarin ontvangenis zonder mannelijke tussenkomst mogelijk is. Inderdaad een zo'n denkbeeld met betrekking tot een vrouw betekent het werpen van een zeer ernstige smet op haar eer.

Deze algemene wet der voortplanting laat, voorzover het de Qur'an aangaat, geen uitzondering toe. Buiten alle zweem van twijfel en in de meest ondubbelzinnige bewoordingen zegt het Boek:

„O gij mensen. We hebben u uit een man en een vrouw geschapen” (49:13).

„Waarlijk, We hebben de mens geschapen uit een mengsel van zaad (d.i. mannelijk en vrouwelijk zaad)” (76:2).

Dit zou genoeg zijn om aan te tonen, dat er geen voortplanting zonder mannelijk tussenkomst mogelijk is. Inderdaad, dit laatste is speciaal vermeld als iets, dat een veel belangrijker rol

speelt in de schepping van de mens dan de vrouwelijke tussenkomst: -

„Laat de mensen overwegen, waarvan hij geschapen is.

Hij is geschapen van water, dat van tussen de rug en de ribben voortkomt (86: 5,6,7).

Is het niet beslissend op dat punt? Geen mannelijke tussenkomst, geen ontvangenis. Nog verder is er gezegd, dat de menselijke geboorte alleen dan plaats grijpt, wanneer het mannelijke zaad toegang krijgt tot de baarmoeder:

„Hij is het inderdaad, die het paar van man en vrouw uit het geslachtszaad heeft geschapen, wanneer het in de baarmoeder is overgebracht” (53:46).

Dit zou geen aanleiding geven tot een minste twijfel. De geboorte van een kind kan, overeenkomstig de Qur'an, alleen plaats hebben door de wisselwerking van het paar, het zich onderling vermengen van het mannelijke en het vrouwelijke zaad. Dit is de wet van God en Gods wetten zijn, zoals de Qur'an het ons elders zegt, onveranderlijk.

„En ge zult geen verandering in de wet Gods vinden” (33:62).

De absolute vastheid van deze wet kan men beoordelen naar het feit, dat de Qur'an die aanvoert als een weerlegging van de Christelijk leerstelling van het Goddelijke Zoonschap van Jezus.

„Hoe kan God een zoon hebben, terwijl hij geen vrouw heeft?” (4:106).

Dit legt weder de nadruk op de wet der voortplanting door man en vrouw, zozeer, dat het zelfs in het geval van God niet mogelijk is, dat Hij een zoon heeft, tenzij Hij iemand tot vrouw neemt. Overeenkomstig de Qur'an in de onveranderlijke wet daarom: Geen geboorte zonder paar. De wet kent geen uitzondering, zelfs niet in het hypothetische geval van God. Zelfs indien Hij - veronderstellende terwille van een argument - een kind had, moest Hij een vrouw gehad hebben. Er moest een Goddelijk paar geweest zijn, voordat een Goddelijke zoon kon komen. Jezus moest eveneens van die wet afhankelijk zijn. Hij was een mens, en geen mens kan geboren worden, of het moet door een paar - moeder en vader - geschieden.

DE SCHEPPING VAN ADAM

Men legt in verband hiermee sterk de nadruk op de schepping van Adam. Er wordt beweerd, dat Adam zonder vader en moeder werd geboren. Waarom kon Jezus, in wiens geval slechts een factor ontbrak, niet geboren worden? Maar het weder slechts een bewering te zeggen, dat Adam zonder vader en moeder geboren werd, en iets, waaraan het bewijs ontbreekt, kan niet aangevoerd worden als een argument om er iets anders mee te staven. Te beweren, dat de Qur'an van hem spreekt als te zijn geschapen uit stof, betekent het verraden van gemis aan kritisch onderzoek van de Qur'anische verzen. Er staat ongetwijfeld vermeld, dat Adam van TURAB (stof) werd geschapen, maar elders wordt hetzelfde van het gehele mensdom gezegd: „Waarlijk, We hebben u uit stof geschapen” (22:5).

De vermelding kan voorzeker niet opgevat worden in de zin, die men gewoonlijk er aan hecht - nl. dat uit klei een beeld werd gemaakt en dat dan leven in dat beeld werd geblazen, en dus Adam in een menselijke gedaante brengende. De Qur'an zegt, dat alle mensen uit stof zijn geschapen, en toch weten we, dat ze van een man en een vrouw geboren worden. De uitdrukking zinspeelt daarom alleen op de oorsprong van de mens, die klaarblijkelijk uit stof is, dat we het voedsel waarvan we leven verkrijgen. Dit voedsel wordt, wanneer het in 's mensens inwendige mechanisme onderworpen wordt aan chemische processen, in bloed omgezet en dan in serum, dat, als het in een ander bepaald orgaan overgebracht is, den mens doet ontstaan. In de laatste analyses heeft de mens dus zijn oorsprong aan stof te danken. Dit is, wat „schepping uit stof”, zowel in het geval van Adam als in dat van enig ander mens, betekent. De zaak wordt verder opgehelderd in de volgende verzen:

„En de schepping van de mens begon met het bevochtigen van stof, daarop werd zijn nageslacht uit een extract van verachtelijk water gemaakt” (32: 7,8).

Stof kan geen planten voortbrengen - zonder welke geen dierlijk of menselijk leven kan bestaan - tenzij het met water is vermengd. In deze berekening staft de wetenschap de Qur'anische vermelding dat de mens uit stof werd geschapen. Wanneer men het in deze zin, de enige ware is, opgevat, dan blijft het feit, dat er zonder mannelijk zaad geen menselijk leven kan zijn. De zinspelling daarop is in geen geval in strijd met de wet, die zegt, dat mens uit het geslachtszaad wordt geschapen. Dit laatste is slechts een hoog ontwikkelde trap van het evolutieproces, dat men stof begint. Het argument, dat ook Jezus zonder vader geschapen is, omdat Adam zonder ouders geschapen werd, valt daarom uiteen. Hoe het eerste paar mensen geschapen werd is een zaak, die nog in mysterie is gehuld. Geen enkele bevredigende oplossing is tot dusver ter beschikking. De theorie zegt, dat er in het begin een soort schepping is in het midden tussen den men en de aap. Wanneer die een stap opwaarts op de ontwikkelingstrap doet, neemt die de gedaante van een mens aan. Wanneer die ontaardt, dan verandert die in een aap; misschien is de zinspeling in het Qur'anische vers; „Verander in gemene apen”, gericht op zo'n ontwikkelingstrap van het dierlijk leven. Hoe het ook moge zijn, het feit blijft, dat zelfs het eerste paar mensen het product van het zich onderling vermengen der geslachtszaden van een man en een vrouw. De Qur'anische wet, die zegt, dat de mens van een paar

van man en vrouw geboren wordt, gaat nog goed door, Jezus kon geen uitzondering zijn op deze wet. Hij moet een menselijke vader gehad hebben.

DE VERGELIJKING MET ADAM

De voorstanders van de zonder-vader theorie van de geboorte van Jezus hechten veel gewicht aan het Qur'anische vers;

„Inderdaad, het geval van Jezus is bij God hetzelfde als die van Adam. Hij schiep hem (Adam) uit klei, daarop gebod hij hem, Hij zij, en daar was hij”. (3:58).

Men redeneert, dat het vers op de bovennatuurlijke manier van de geboorte van Jezus wijst. Juist als Adam op een ongewone manier geboren werd, zo werd Jezus ook geboren. Ik roer dit zoeven aan om te tonen, (vervolgd Dr. Basjrat Ahmad zijn boek), dat het vers niet op enig ongewoon scheppingsproces zinspeelt, zelfs niet in het geval van Adam. De woorden „Hij schiep hem uit klei” hoeven niet in zich te sluiten een zekere afwijking van de gewone loop der schepping. Inderdaad, dat is, overeenkomstig de Qur'anische phraseologie, de gewone orde, die overal heerst. De vermelding is op ieder kind, dat ergens, op welke dag ook geboren wordt, toepasselijk. Van het gehele menseras wordt duidelijk in het Boek gezegd: „Inderdaad, We schiepen u uit klei”. Indien hetzelfde van Jezus wordt gezegd, wat heeft het ongewone dan er mee te maken? Hij werd op precies dezelfde manier geboren als enig ander mens.

DE EERSTE MENS.

De algemene opvatting echter stelt Adam gelijk met de eerste mens, en het verhaal zegt, dat God eerst een menselijk beeld uit klei maakte en dat Hij daarna leven daarin blies. Aldus werd de eerste mens geschapen. God maakte eerst - een gewone pottenbakker gelijk - deeg van klei klaar en dan gaf Hij daarna de gedaante van een mens. Men zegt, dat het dit is, waarop de woorden „Hij schiep hem uit klei” zinspelen, terwijl de volgende woorden „Hij zo is en daar was hij” opgevat worden te betekenen; het blazen van leven of ziel in de kleiwerk. Zulke een uitlegging echter wordt niet door de woorden in kwestie gewaarborgd. Het woord CHALAQAHU (Hij schiep hem) voltooit duidelijk het hele scheppingsproces van Adam, beide het lichaam en de ziel. Wanneer er gezegd wordt „Hij schiep hem”, dan is duidelijk, dat er aan Adams schepping geen twijfel meer zou zijn. Het zou daarom overbodig geweest zijn van de Qur'an om te zeggen, dat God daarop leven in hem blies. CHALAQAHU heeft hem reeds in een volmaakt wezen geschapen en daar is hij in vlees en bloed. Het leven is reeds in hem geblazen. Het is dus onjuist om de woorden „Hij zij en daar was hij, uit te leggen, dat ze op het proces van de zielinblazing zinspelen. De ziel was reeds in Adam geblazen, zonder hetwelk het woord CHALAQAHU niet van hem geblieft kon worden.

DE PUNTEN VAN OVEREENKOMST.

„Waarom”, mag er gevraagd worden, „is het geval van Jezus

dan bij dat van Adam vergeleken? " Indien ongewone geboorte geen punt van overeenkomst tussen die twee was, in welk opzicht wordt Jezus dan bij Adam vergeleken? Een weinig overweging van de woorden van dezelfde vers zal ons in staat stellen om deze schijnbare moeilijkheid te boven te komen. Het vers vergelijkt Jezus in twee opzichten bij Adam. Eerst, ieder hunner werd uit klei geboren. Tweedens, ieder hunner werd iets na de geboorte, op het Goddelijk bevel: „(Hij) zij” (KOEN). Het woord summa sluit duidelijk de orde in zich, waarin de twee dingen gebeurden. Eerst kwam de schepping van ieder hunner. Vervolgens kwam daarna het andere ding tot stand, in welk opzicht Jezus ook aan Adam geleeek. Het eerste punt van overeenkomst is niet moeilijk te begrijpen. De oorsprong van al het mensdom is overeenkomstig den Qur'an klei. In dit opzicht waren Jezus en Adam dus gelijk, aangezien beiden, even-als alle andere mensen ontstaan zijn uit stof. Dit

is zeer duidelijk. Maar wat was het andere ding, ten aanzien waarvan Jezus ook bij Adam is vergeleken? Het vers zegt, dat God aan ieder hunner zei: „Hij zij, een ieder werd iets. Wat was dit iets? Om er achter te kunnen komen, hebben we slechts een ander vers van de Qur'an in overweging te nemen, waar het doel Adams schepping bepaald vermeld staat:

„Ik wens een plaatsvervanger te maken op aarde” (2:30).

Het Goddelijke voornemen met betrekking tot Adam was dus, dat hij Zijn Kalif of plaatsvervanger op aarde moest zijn. En wanneer God iets wil, wat is dan de manier, waarop het gedaan wordt? Hij zegt eenvoudig: „Hij zij, en het is gedaan. De Qur'an zegt aldus:

„Wanneer ook God iets wil, zegt Hij eenvoudig, Hij zij! en het is gedaan” (36:82).

In het vers in quaestie - het vers, dat Jezus bij Adam vergelijk - wordt precies deze zelfde uitdrukking gebruikt. God had zowel in het geval van Jezus als in dat van Adam, een bepaald doel. Aan ieder hunner zei Hij: „Hij zij”, en ieder werd iets, d.i. ieder beantwoordde aan het doel. We weten in het geval van Adam, wat dat doel was. Hij moest (een plaatsvervanger) worden en zo werd hij dus vervanger van God. Dit is het tweede punt van overeenkomst tussen Adam en Jezus.

HET IDEE VAN OVEREENKOMST.

u komen de vragen: Wat is het idee, waaraan deze overeenkomst tussen Jezus en Adam ten grondslag ligt? Met welk doel is de overeenkomst gemaakt? Zoals het verband zal aantonen, dient het idee om de Christelijke leerstelling van Jezus? Goddelijkheid te weerleggen. Om de Goddelijkheid vast te stellen, gelooft de Kerk, dat Jezus op een bovennatuurlijke manier van de Heilige Geest geboren werd. De Qur'an zegt, dat het zo niet was. Hij werd, precies evenals Adam, uit klei geboren, die de algemene oorsprong van het mensdom is. Hoe kon hij Goddelijk zijn? De Qur'an heeft op zijn geboorte moeten zinspelen, omdat het op zijn geboorte - theorie was, dat de Christenen zijn goddelijkheid baseren. Ze zeggen, dat het bovennatuurlijk was; vandaar dat Jezus Goddelijk was. De Qur'an bestrijdt hen met hun eigen wapenen en loochent dezelfde bovennatuurlijkheid van zijn geboorte. „Hij werd op de gewone manier geboren”, redeneert het boek, „zoals enig ander mens geboren wordt” - nl. uit stof. De hoofdsteunpilaar; Jezus Goddelijkheid, valt dus uiteen. „Hij was geen God of zoon God”, zegt de Qur'an; hij was slechts de plaatsvervanger of profeet van God, precies als Adam. Het vers soms dus twee dingen op. Het weerlegt de Christelijke leerstelling van Jezus goddelijkheid. Het heeft ook de ware positie van Jezus - nl. dat hij een menselijk wezen en een profeet van God was. Dit is juist de positie, die hem door de geavanceerde partij van de Kerk, bekend als het MODERKISME, wordt toegekend; - „Jezus was menselijk in de ware zin des woords, lichamenlijk, verstandelijk en geestelijk. Hij was in die zin de zoon van God, waarin ieder mens de zoon Gods kan worden, d.i. in morele en geestelijke zin”. Wat een wekelijke bevestiging van het Qur'anische vers, dat zegt; „Inderdaad, het geval van Jezus is bij God hetzelfde als dat van Adam” (d.i. hij was menselijk in de waren zin des woords, zoals door de Modernisten wordt gezegd) „Hij beval hem, Hij zij! en dar was hij”, (d.i. hij werd slechts Gods plaatsver-

vanger, of, om het in de woorden van de Modernisten uit te drukken; de zoon van God in morele en geestelijke zin).

Het uitleggen van het vers als zinspelende op een zekere ongewone geboorte van Jezus, zoals door sommige Muslims gedaan wordt, betekent het bevestigen van hetzelfde argument van de Kerk, dat het vers juist moet onverwerpen. Indien Jezus werkelijk op een ongewone manier geboren werd, dan moest hij ook bovenmenselijk van karakter geweest zijn. De gehele kern van het Qur'anische argument is, dat Jezus op een heel menselijk manier geboren werd en daarom moest hij menselijk zijn. De zonder-vader theorie ontzenuwt het argument en is daarom anti-Qur'anisch.

Zelfs wanneer we, terwille van een argument, aannemen, dat de eerste mens letterlijk uit klei werd gemaakt in de vorm van een beeld, waarvan leven werd geblazen, staaft dat niet het minst de zonder-vader theorie van Jezus. Juist datzelfde vers, waarop de Mulla zijn beeld-theorie baseert, stelt het in zoveel woorden vast, dat, aangezien de oorsprong van de mens klei is, alle daarop volgende voortplanting op de gewone manier geschiedt, nl. uit menselijk zaad.

En Jezus komt onder deze laatste categorie.

Het vers zegt:

„De schepping van de mens ontstaat uit vochtig stof, daarna maakte Hij Zijn nageslacht uit een extract van modderig water”.
(32:78).

Wat ook de vers houdende gissingen betreffende de schepping van de eerste mens daarom zij, de algemene wet van de voortplanting, die in de tweede gedeelte van het vers vermeld staat, laat geen uitzondering ten gunste van Jezus toe. Men begrijpt niet hoe ondanks deze categorische wet toch beweerd wordt, dat Jezus niet uit menselijk zaad geboren werd. Zijn Gods wetten vatbaar voor enig verandering? Beslist niet! "Gij zult geen verandering in de wet Gods vinden", (33 : 62) zegt de Qur'an. De wet is gesteld en ze moet haar loop hebben, zonder aanzien des persoons. Het is onveranderlijk en moest evenals ieder ander ook Jezus treffen.

(wordt vervolgd)

Korte berichten en Commentaren

INFORMATIE OVER HET KINDERHUIS S.I.V.

In het kader van de reorganisatie van het aan de Surinaamse Islamitische Vereniging (S.I.V.) toebehorend KINDERHUIS of te wel het "ISLAMIA WEESHUIS" is onlangs door het Hoofdbestuur van de S.I.V. een Raad van Toezicht benoemd, bestaande uit de volgende personen: Mevr.: E. Wazir-Ghafoerkhan, Mevr.: R. Ashruf-Pitambersing, Mevr.: I. Akrum-Jessorun, Mevr.: E.C. Finck-Sanichar, de heer R. Nanhekhan en de heer I. Akrum.

Er zijn ten behoeve van de 42 kinderen reeds enkele belangrijke voorzieningen getroffen ter verbetering van de woon- en leefomstandigheden van deze noodlijdende kinderen, o.a. met betrekking tot handenarbeid, gezondheidszorg, voeding, urdu-lessen, schoolopleiding en inventaris. Twee grote donors - TRIS (Troepenwacht in Suriname) en Lions Paramaribo Centraal hebben tot dusverre grote diensten bewezen door heel wat inventarisgoederen beschikbaar te

stellen. Als belangrijke medewerkers worden nog benoemd Mevr.: M. Woerlee, echtgenote van de Kolonel van de Troepenmacht in Suriname, mevr.: C. Ali, echtgenote van de vrouwenarts Prof. Dr. R. Ali, mevr.: J. Jamaludin, echtgenote van de arts, de heer I. Jamaludin en mevr.: I. Yska, echtgenote van kapitein Yska. Een dringend beroep wordt gedaan op een ieder die op welke wijze en in welke wijze en in welke vorm dan ook bereid is mee te werken aan de groei en bloei van de in nood verkerende S.I.V.-kinderen, kunnen zich zo spoedig mogelijk aanmelden bij een van de leden van Raad van Toezicht van het ISLAMIA-KINDERHUIS.

MAULANA MOHAMMED SADIËK IN SURINAME

De Pakistaanse geleerde, MAULANA MOHAMMED SADIËK is via Guyana als gast van de Ahmadiyya Vereniging in Suriname aangekomen. Hij logeert in het missiehuis a/d Ephraimzegenweg. Een ieder die

geinformeerd wil worden over de Islam heeft gelegenheid de maulana dagelijks op het bovengenoemd adres te spreken.

ONTHOOFDING KONING FEISAL'S MOORDENAAR NIET CONFORM QORANISCHE LEER

Naar aanleiding van krantenberichten, o.a. De West, als zou de moordenaar van Koning Feisal van Saoedie Arabie zijn berecht naar het in dat land geldend recht, welke op de leer van de Heilige Qoran zou zijn gebaseerd en waarbij hij (de moordenaar) door middel van drie zwaardslagen met een tussenpoos van een minuut om also zijn lijden te vergroten en bij welke gelegenheid bij elke zwaardslag uitbundig werd geapplaudiseerd, zou zijn onthoofd, mogen wij hierbij aantekenen dat dit geenszins op de Qoranische leer is gebaseerd, doch integendeel enkel en alleen de barbaarsheid van dat volk weergeeft, welke zich weer, na het verscheiden van onze Heilige Profeet Mohamad Sallal-laho alaihe wa-sallam, van dat volk meester heeft gemaakt. Zoals u weet, heeft de Koning zijn neef vergeven voor hij (de Koning) stierf. Dit is oromstotelijk vastgelegd. Dus moet men ook dienovereenkomstig handelen. De Qoranische wet in deze is vastgelegd in Soerah (hoofdstuk) AL BAQARAH en Ayat (vers) no. 178 en luidt als volgt: „O, Gij die gelooft!

Aan u is voorgeschreven de wedervergelding t.a.v. de gedoden de vrije voor de vrije, de slaaf voor de slaaf, de vrouw voor de vrouw. Indien iemand dan iets (een moord) door zijn broeder (in de Islam) vergeven wordt, dan zij er invordering naar het behoorlijke (dienovereenkomstig) en kwijting (vergeving) aan hem naar het beste kunnen. Dat is een verlichting en een barmhartigheid, vanwege Uw heer, wie dan daarna in overtreding is, voor die is er een pijnlijke bestraffing”. Dit is dan de betterlijke tekst van de Heilige Qoran. Met de vergeving van Koning Feisal voor ogen kunt u nu zelf oordelen hoe ver men in deze van de Qoranische leer verwijderd is. Maar zoudt U zelf afvragen, hoe is het dan mogelijk dat men zo strijdig met de Heilige Qoran handelt in een land waar de “Islam geldt”. Wel, dat hoeft u helemaal niet te verwonderen, want onze Heilige Profeet Mohammad (s.a.w.) heeft zelf voorspeld, dat er een tijd zal komen (bedoeld werd de 14e eeuw) waarin mijn oemmat nog erger aan toe zal zijn (in alles) dan de Joden ten tijde van Jezus. En zo is het dan ook hierbij aangetoond dat de voorspelling van onze Heilige Profeet Mohammad in vervulling is gegaan en de goddelijke zending van Hem voor de zoveelste maal heeft bevestigd.

CONFLICT BINNEN DE S.I.V.

Bijkens kranteberichten en mededelingen uit de

gelederen van de S.I.V. is de sfeer binnen de S.I.V. zeer gespannen. De Afdelingsbesturen hebben het vertrouwen in het Hoofdbestuur inmiddels opgezegd. Het Hoofdbestuur onder leiding van dokter J. Jamaludin wordt o.a. verweten dat zij het Ahmadiyya-principe eigenmachtig hebben losgelaten, hetgeen een ernstige aanslag betekent op de geloofsovertuiging van de leden van de S.I.V. Voorts wordt gezegd dat het Hoofdbestuur demonstratief de Afdelingen en andere organen van de Vereniging negeert. Als ernstig gekwalificeerd het feit dat het bestuur een GEHEIM-MEMORANDUM bij de Grondwetscommissie heeft ingediend, etc. etc. Aan het Hoofdbestuur is gevraagd binnen dertig dagen een algemene ledenvergadering uit te schrijven, waarop zij haar mandaat terstond moet neerleggen en nieuwe bestuursverkiezingen organiseert o.l.v. een ONAFHANKELIJKE VERKIEZINGSCOMMISSIE. Gehoopt wordt dat de S.I.V.-leden wijs zullen handelen door strikt de S.I.V. belangen en principes in acht te nemen en hoog te houden en alle vreemde en schadelijke invloeden van binnen en buiten zullen weren.

HADJI IBRAHIM TIEN-YING MA

Een dezer dagen heeft de redactie van A.H. een in Engels geschreven Islamitische boekje ontvangen uit Maleisie. Koelala Loempoer. De schrijver van dit boekje, getiteld: WAT IS ISLAM, is geschreven door niemand minder dan de oprichter en Hoofd-redakteur-Uitgever van het maandblad “THE LIGHT OF ISLAM”, de zeer gewaardeerde heer HADJI IBRAHIM TIEN YIN MA, die zich in zijn land beijvert via publicaties in de Engelse en Chinese taal en via Radio Maleisie de LEER VAN DE ISLAM te propageren en te verspreiden.

HADJI IBRAHIM
TIEN-YING MA

Alle aanvallen door de non-moslims gedaan op de Islam weert hij af en is continue bezig de Islam te introduceren bij de non-moslims en is zeer succesvol, gelet op het feit dat heel wat van zijn boeken inmiddels vertaald zijn in de nationale talen van Maleisie, Korea, Vietnam, Taiwan.

Behalve op de vraag: WAT IS ISLAM? gaat hij breedvoerig in op HET HUWELIJK IN DE ISLAM en de vraag WAAROM MOSLIMS GEEN VARKENS MOGEN ETEN.

In dit boek bewijst Hadji Ibrahim T.Y. Ma dat 80% van de totale wereldbevolking geen varkensvlees eet

en ook geen drugs en alcoholhoudende dranken gebruikt. Ook aat hij zien, dat slechts de Islam de positie van de vrouw in de wereld sinds 1400 jaar geleden heeft verheven. Hieronder zijn enkele zijner uitspraken geciteerd: „De Qoran is niet een boek dat gelezen moet worden zoals kinderen dat doen, maar moet met verstand worden gelezen om de waarheid te vinden, alsmede de weg naar de waarheid om het vervolgens in de praktijk te brengen. De Qoran en de Hadies van de Heilige Profeet Mohammad (s.a.w.) bevatten geen legenden of mythen. Het is een serieus boek dat uitdaagt en kritiek trotseert. De Islam leert geen nationalisme, doch inter-nationalisme. Het behoort niet tot Maleisie of Arabie. Elke natie kan het aanvaarden. Het leert de deugden van alle voorafgaande leerstellingen en plaatst ze in hun eigen perspectief. Mensen komen en gaan, maar de Islam blijft, eenvoudig omdat elke leerstelling is bewezen door de moderne wetenschappen. HET BESTUDEREN VAN DE ISLAAM BETEKENT HET VERGAREN VAN MEER KENNIS EN WETENSCHAP”.

FEDERATIE ISLAM VERENIGING OPGERICHT

Op initiatief van de Islamitische Vereniging „Rogjatul Islam” werd zondag 15 juni 1975, in het gebouw van „Warung Jawa” aan de Gompertsstraat, een bijeenkomst belegd, waarbij tegenwoordig waren afgevaardigden van 37 genodigde Islamitische verenigingen over geheel Suriname.

Staaude de vergadering werd besloten een Federatie op te richten, die de godsdienstige belangen van de aangesloten verenigingen zal behartigen. Het Bestuur van Rogjatul Islam onder voorzitterschap van de heer Merkoem Kromosoeto, werd door de vergadering opgedragen de nodige stappen te ondernemen ter realisering van de op te richten Federatie.

Namens het bestuur van de Islamitische Vereniging „Rogjatul Islam”.

Secretaris S.J.E. Resopawiro
Uit de West van 16-6-'75

”HET LEVEN VAN DE HEILIGE PROFEET MOHAMMAD EN ZIJN GEZEGDEN”

Op de verschijning van het door A.MAHMOOD geschreven Islamitisch boekje, getiteld; ”HET LEVEN VAN DE HELLIGE PROFEET MOHAMMAD EN ZIJN GEZEGDEN; heeft de Surinaamse Islamitische Uitgeverij zeer positieve reacties ontvangen. Tot de personen die de uitgever en de schrijver veel succes en

voortvarendheid hebben toegewenst behoren de Gouverneur van Suriname, de Voorzitter van de Staten van Suriname, de Minister-President van Suriname, de Minister van Onderwijs en Volksontwikkeling, de Consul-Generaal van Republiek Indonesia, enz. ———— . ———— . ———— →

Zij die nog niet in het bezit zijn van dit uniek boekje wordt in overweging gegeven dit alsnog te doen, aangezien de voorraad niet groot is. Verkrijgbaar o.a. bij de boekhandels C.K.C. en VAREKAMP voor de prijs van Sf. 2 --. In Nederland kan men zich wenden tot de STICHTING TEN BEHOEVE VAN DE ISLAM IN NEDERLAND (S.I.N.), Nierkerkestraat 87II, tel.: 020-191945 te Amsterdam.

MR. B. AHMAD ALI NAAR NEDERLAND

De oprichter van Coörd. Redakteur van het Surinaams Islamitisch Maandblad AL HAQ vertrok begin juli 1975 naar Nederland. De heer Mr. B. Ahmad Ali, die ook nog de verantwoordelijkheid heeft over de door hem opgerichte Surinaamse Islamitische Uitgeverij onder de naam "HET INSTITUUT VOOR ISLAMITISCHE STUDIES EN PUBLICATIES" zal in Nederland contacten leggen met de in Nederland opererende Surinaamse- en Nederlandse moslimorganisaties om alzo te komen tot de intensivering en uitbreiding van de activiteiten op het gebied van publicatie van Islamitische lektuur in de Nederlandse taal. De heer Ahmad Ali voornoemd hoopt begin augustus weer in Suriname terug te zijn.

DE HEER ANDRÉ ISHAAK NAAR NEDERLAND VERTROKKEN

De heer André ISHAAK, een van de voornamste medewerkers van het Sur. Isl. Maandbl. AL HAQ, is omstreeks 10 juli 1975 naar Nederland vertrokken met buitenlands verlof voor de duur van 1 jaar. De heer Ishaak was als Ambtenaar van de Burgerlijke

Stand werkzaam op het ministerie van Binnenlandse Zaken. Geruime tijd is hij Hoofd van de Afdeling van Burgerlijke Stand en Bevolkingsregister op het Commissariaat te Nw. Amsterdam geweest.

André ISHAAK

De heer André is de zoon van de bekende heer ISHAAK, handelaar van beroep en voorzitter van de Afdeling van de Surinaamse Islamitische Vereniging te Alkmaar in het distrikt Commewijne.

De heer A. Ishaak was vanaf 1972 verbonden aan AL HAQ en heeft sindsdien met veel inzet en ijver de abonnements- en financiële administratie en distributie van "AL - HAQ" verzorgd.

De redactie van AL HAQ verliest in de heer Ishaak een potentieel kracht, doch zijn vertrek naar Nederland verbreekt de verbondenheid met Al Haq niet, aangezien hij als medewerker de belangen van Al-Haq zal blijven dienen waar hij zich ook moge bevinden, reden waarom wij geen afscheid van hem nemen.

Aan de heer André Ishaak en zijn echtgenote zeggen wij heel hartelijk dank voor de tot dusverre ondervonden medewerking en wensen heel veel succes toe in Nederland. Moge Allah, zijn rijkste zegen doen rusten op hun arbeid ten behoeve van de Islam. Amien!

*De Redactie en Coördinerend-
Redakteur van "AL HAQ".*